Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

1148

BÁO

	Bản thường	Bản đặc biệt	Bản đặc biệt có hình	Bản đặc biệt có hình tô màu
Một năm	6 $ 00	6 $ 80	6 $ 36	6 $ 80
Các làng và				
Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00
Sáu tháng	3.00	3.50	3.20	3.50
Ba tháng	1.50	1.75	1.60	1.65
Một tháng	0.50	0.60	0.55	0.60

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les communications doivent être adressées directement 61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : M. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-TỐ
Rédacteur en chef : NGUYỄN-KIM-ĐỈNH
Gérant-Propriétaire : NGUYỄN-KIM-LONG

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

ANNONCES

Deux colonnes 8 millimètres de 8 lignes le centimètre de hauteur, une colonne 0 m 065 de largeur

Une seule insertion	0 $ 36 la ligne
Par colonne	
Pas continuation de une insertion	0 $ 18 la ligne
Réclame dans la 1re page	2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales	1 $ 50 la ligne

On traite à forfait pour les contrats importants

Món tiền tiêu phí của ta về dạo tết

Cứ hằng năm đến cái dạo này lại là dạo người mình đánh vàng đi đổ đó. Từ khi bước sang thàng chạp đến nay các phố phường đã thấy tấp nập rộn rịp kẻ mua người bán, nào là nhiều sa gấm vóc, nào là hương nến chè pháo, cũng là các thứ cần dùng trong ngày tết, tính ra trong một tháng ở, nhà quê kẻ chợ, kẻ ít người nhiều, những tiền bỏ ra tiêu về dịp tết này, cộng lại cũng được một số khá to vậy.

Ở xã hội ta, trong một năm ngày tết cũng nhiều, tết tháng ba, tết tháng năm, tết trung-thu, tết trùng-cửu vân vân, mà tết nguyên-đán lại là tết trọng trẻ hơn cả. Khắp cả trong nước, từ thành thị cho đến thôn quê, những nhà quan-trường và những nhà phong-phú, thì nào mâm cao cỗ đầy, của ngon vật lạ, trong nhà thì trần kỷ ngoạn hảo trần thiết trang hoàng, trong mình thì gấm vóc ngọc vàng p[illegible] sức choáng lộn; những nhà nghèo thì cả năm ăn nổng khem khổ, áo quần lam lũ, mà trong mấy ngày tết, cũng làm được mâm cơm, cũng mua được bao chè, lại phải có cái áo sạch, cái quần lành, để vàng lại thì tục nhau, trong mấy ngày đầu năm đó, nhà nào cũng sửng sửng lắp nắp, người nào cũng hớn hở tươi vui, quang cảnh trong xã-hội thật là khác hẳn ngày thường. Ấy cũng vì người mình trong cái tục ăn tết quá như thế mà sinh ra một sự tổn phí chung cho cả nước và mỗi phiên lụy riêng cho nhà nghèo.

Thế nào là sự tổn phí chung cho cả nước? Đã đành rằng sự buôn bán là sự đổi chác chung của loài người, đổi cái thừa của mình có, để lấy cái thứ của mình không, dẫu ở các nước kỹ nghệ đã tinh tiến đến đâu nữa, thì hàng hóa cũng còn nhiều thứ phải mua của nơi khác, nhưng khốn vì nước ta vốn là nghèo it dân nghèo, lại gặp buổi người khôn của khó, tuy mấy năm nay thực-nghiệp cũng đã chấn-hưng, mà kỹ-nghệ cũng chưa lấy gì làm tiến tới, các thứ thường dùng phải mua đồ ngoài còn nhiều, mà hàng hóa của mình có thể bán ra để thu lợi về thì còn ít, nếu lại cứ mỗi năm một lần, từ nhà quan đến nhà dân, từ nhà giàu đến nhà nghèo, lại đua nhau đem một số tiền to để mua các thứ ngoại-hóa, khiến cho tài-nguyên trong nước lại hao-hụt đi; cái bệnh nghèo của nước ta bây giờ, nguyên-nhân cũng có một phần tại đó.

Thế nào là sinh mối phiền lụy riêng cho các nhà nghèo? Những nhà quan trường và những nhà phong-phú, vì lẽm bạc nhiều tiền, nhân dịp để ăn tiêu cho thỏa chí và cầu cái hãnh-diện ở bên ngoài, thì chẳng nói làm chi, còn những nhà tầm thường cũng vì bó buộc vào cái thói quen trong xã-hội, theo gương những nhà quan trường phong phú kia, ngày thường chi dụng, số tiền vào chỉ vừa đủ số tiền ra, mà cũng cố ăn nhịn để dành góp nhặt lấy một số tiền để chi tiêu về việc tết, câu tục ngữ: « Kiếm củi ba năm thiêu một giờ », chính là tình cảnh những nhà ấy trong ngày tết, vậy còn lấy đâu được có đồng tiền dư dụ, để phòng những khoản chi tiêu bất kỳ, vì thế mới suốt đời chịu loanh-quanh túng thiếu: Những nhà nghèo khổ, tuy ngày thường chi tiêu không đủ; mà mấy ngày tết cũng phải gắng gượng để theo đòi, chẳng lẽ nhà người cỗ bàn rậm rịch, mà nhà mình đĩa muối chén canh, chẳng lẽ nhà người cơm rượu linh đình mà nhà mình cơm rau nước lã, dù thế nào cũng phải lo chạy sắm sửa, chẳng nhiều thì ít cho khỏi thua chị kém em, vì thế cả năm đầu tắt mặt tối, mà công nợ đánh lìn-kìn cả đời. Ca rao ta có câu: « Tết nhất đã đến sau lưng, trẻ con thì mừng người lớn thì lo », ngẫm nghĩ câu ấy thì đủ hiểu cái tình cảnh những nhà gia tư thường thường giờ xuống về việc sắm tết.

Vả lại, trong khoảng mấy năm nay, ở nước ta thiên tai thường xảy ra luôn, dân-tình rất là cát cứ, lại trong năm nay Bắc-kỳ thì ba tỉnh bị nạn võ đê, Trung-kỳ thì hầu khắp hạt bị nạn bão lụt, các nhà từ-thiện hiện đương hô-hào đóng góp, còn chưa chắc đã đủ cứu vớt nổi những người ở trong buổi thóc cao gạo kém, ruộng ngập nhà trôi đề dợi mùa sang năm, thế thì trong cái ngày quả địa-cầu xoay hết một vòng, hết năm cũ sang năm mới, có điều gì đáng vui mừng mà ta sắm sửa tưng bừng, ăn tiêu phung-phí, thế chẳng hóa ra đối với người cùng nỗi cùng giống bị tai nạn, ta lại tỏ ra là vô tình lắm ư? Người xưa có nói: « ở lọ bần mạc như tinh phí », nghĩa là chữa bệnh nghèo chẳng gì bằng bớt sự tiêu phí, nước ta đương buổi lụt bão đói kém này, bài thuốc đối bệnh, chẳng gì bằng ta tinh bớt sự chi tiêu trong dịp tết này, trước là tỏ lòng ta thương xót đến giống nòi, sau là sửa cái thói cũ cứ động không ý thức, để bồi-dưỡng tài-nguyên cho nước nhà, thật là một việc ta nên chú ý vậy.

Có người nói rằng nước ta trọng chữ nghĩa gia-tộc, gặp ngày lành tháng tốt, lại nhớ đến tổ tiên, là một tục rất tốt của mình, có lẽ nào nên nhãng bỏ. Phải, tục ấy vẫn là tục hay, gặp ngày đầu năm, ta nên giữ lòng thành kính, sửa lễ vật cho tinh khiết, để tỏ lòng cảm niệm đến tổ tiên, còn những sự chi tiêu phù-phí, thì nhất thiết tinh giảm đi, như thế vừa giữ được quốc-túy của mình, mà lại hợp cái thời buổi cải-lương này vậy.

H. T. B.

Âu-châu điện-tín

HAVAS

Paris, ngày 7 Janvier 1925

Hoàng thái-tử nước Nam đã tới Marseille

Hoàng thái-tử đi tàu *Angkor* đã tới Marseille

Hội-đồng các quan thượng-thư tài-chính

Các quan thượng-thư tài-chính của Đồng-minh liệt-quốc đã họp hội-đồng

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 8 Janvier 1925

Tại hội-đồng các quan thượng-thư Đồng-minh

Tại kỳ hội-đồng thứ nhất của các quan thượng-thư tài-chính Đồng-minh Clémentel công-nhận rằng nước Đức thi-hành cả các khoản trong chương-trình Dawes, nhưng về việc phân phát số tiền của nước Đức nộp cho các nước được thu bồi-khoản, có một đôi điều chưa được chắc chắn.

Quan Churchill nói cái mục-đích của hội-đồng là dự-bị để giải-quyết mọi vấn-đề cho được như ý Đồng-minh và thế giới.

Quan Herriot nói ông chắc rằng hội-đồng sẽ gây được thiện-quả. Mọi việc các nước không có thể họp ý nhau ngay được, đều để ra ngoài không xét vội.

Quan Clémentel có hỏi-nghị với quan Churchill để bày tỏ mọi lẽ về cái ý-kiến của Hoa-kỳ trong việc toán số tiền nước Pháp chịu nợ Đồng-minh.

Một cuộc bay ở Bắc bộ phi-châu

Hai chiếc tàu bay, mỗi cái bốn máy phát động sẽ bay qua sa-mạc Sahara đến thuộc địa Centre du Bi. Lúc về sẽ đi qua Soudan, Maroc và Espagne. Đoàn tàu bay ấy do đại tá Goyaz chủ trương, và có phi-trưởng Pelletier d'Oisy. Mục đích cuộc bay này, là lập đường giao thông cho các thuộc địa Pháp-châu.

Thống-chế Pétain đi Phi-châu

Ngày 14 janvier thống-chế Pétain sẽ đáp tàu ở Marseille để đi Dakar khảo cứu về sản-vật của Tây bộ Phi-châu, để tìm cách lợi dụng về việc quốc phòng.

Đảng công-sản ở Pháp

Linh tuần-cảnh và đảng công-sản xung đột với nhau. Mấy người công-sản bị thương.

Việc chính trị nước Ý

95 nhà xéo và hàng rượu, 150 hàng ca phê phải đóng cửa, 145 cái hội bị giải tán. 113 người bị bắt. 655 nhà bị khám xét.

Tại hội-đồng bồi thường

Hội-đồng bồi thường trù chuẩn mấy đơn ứng trước của nước Đức để lấy trừ vào bồi khoản. Nước Pháp đặt hai trăm triệu đam-khí.

Nước Đức đóng tàu

Ngày hôm nay ở Weltemshofen hạ-thủy một chiếc tàu chiến của Đức tên là Emden, tải-lượng 6.000 tấn. Từ ngày đình chiến đến giờ, Đức đóng chiếc tàu này là cái tàu thứ nhất.

Nước Đức với Đồng-minh

Báo Matin nói nước Đức đáp lại rằng mọi điều nói trong bức thư của Đồng-minh không để lỉ hoãn việc rút quân ở Cologne về.

Ở Pérousse và ở Naples vẫn khám xét.

MỘT NGƯỜI ĐÀN-BÀ ĂN MẶC « MỐT » NHẤT THẾ-GIỚI VỪA MỚI TẠ THẾ

Bà Smith-Wilkinson, 49 tuổi, vừa mới tạ thế ở nhà thương Saint-Thomas thành Luân-đôn, trừ những mũ và các đồ nữ-trang không kể, quần áo cơ một nghìn bộ, bà ta đã là một người tiên về khoa ăn mặc « mốt » !

Ở nhà sống mỗi người một nết, chẳng mỗi người một tật, kẻ thì thích tiền nhiều thôi rồi, người thì ham chức trọng quyền cao! Song bà Smith Wilkinson không tưởng cái phú quí nó lại, công danh giấc mộng, bà chỉ thích ăn mặc sao cho cực kỳ sang trọng, trở nên một người mốt nhất trần gian!

Trong lúc sinh thời, bà thường nói: « Tôi không mặc bộ áo nào hai lần bao giờ », khiến cho chị em thâm gan tím ruột vì nỗi « thua bạn một lần ».

Trong năm 1921 bà có nói tự-cảng rằng bà đã tiêu 6 triệu quan để mua mũ, hơn 2 triệu quan để mua áo, và 16 triệu quan để mua kim-cương, hột ngọc, nhẫn là tính đồ đồng ra trong năm ấy bà tiêu mất 51 triệu quan về cái bám vào người!

Bà có một cái áo bằng lông giống Zibeline ở Tây-bá-lợi-á đáng giá là 2 triệu quan, một cái nữa bằng lông giống chinchilla ở Pérou (Bắc) đáng giá là 600.000 quan và một cái mũ cắm lông phượng-hoàng đáng giá 16.000 quan. Bà « mốt » quá đến nỗi thiên-hạ mỗi khi gặp bà phải gọi bà rằng « Kia bà bá-tước Monte Cristo! ».

Những cái sang của bà chết rồi được bao ngày, bà ở Luân-đôn và Biarritz được có ít lâu, tiêu sài và quần áo gần hết của phải quay về ngồi xó chốn nhà quê ở Notingham, ngoài ra bà hầu người mặc lắng có một ai, chỉ loanh quanh một vợ một chồng, khiến cho đức-ông-chồng bà phải kiếm cả chức bồi nữa. Thế có đáng ghê cho ai có cái « mốt » hay không?

Xuân hồng lan mành gương trông, Dám xin nữ-giới soi cùng mấy nao!

MỘT XUỶT NỮA NÃ-PHÁ-LUÂN VÀO NGẠCH HẢI QUÂN NƯỚC ANH

Trong công văn của bộ Hải-quân nước Anh, có một bức thư của ông Nã-phá-luân xin vào ngạch hải-quân nước ấy.

Bức thư ấy do quan thượng-thư nước Anh là M. Goschen tìm thấy hai mươi năm nay.

Nã-phá-luân bấy giờ tòng-học trường binh-học Brienne. Một lần các viên thanh-tra đến khám trường, có nói Nã-phá-luân sau này làm quan trong hải-quân rất tốt. Nã-phá-luân tỏ lẽ, bèn định xin vào ngạch hải-quân, nhưng thời bấy giờ không hải-quân nước Anh, vì vậy Nã-phá-luân có đơn ấy. Giá thử bộ hải-quân nước Anh lại nhận là đơn ấy, có lẽ chính cục lịch-sử không giống như bây giờ đấy nhỉ.

MỘT ĐẠO QUÂN ĐÀN-BÀ Ở HOA KỲ

Bà Chiến-tranh Hoa-kỳ đương dự bị lập một đạo quân đàn bà. Hiện đương xét một cái chương-trình trù tính cho trong cả các ngạch binh Hoa-kỳ, ngạch nào cũng có thể dùng đàn-bà được.

Đạo quân đàn bà nói đây, là một ngạch quân riêng, không quan hệ với quân lính đàn-ông, mà đàn bà được tùy ý ứng mộ. Đạo quân ấy sẽ do một vị tướng đàn bà coi huy. Cái quy tắc trong nhà binh cũng phải theo giống như quân lính đàn ông.

BÔNG-PHÁP VỚI CÁC ĐẢO NOUVELLES HÉBRIDES

Báo *Courrier Colonial* đăng tin rằng chánh-phủ Đại-pháp và hội khai khẩn Nouvelles Hébrides đã điều đình với nhau đã xong.

Đất cát thuộc về cái di sản Higginson sẽ nhường cho một hội tân-lợi. Trong hội ấy có nhà Đông-pháp ngân hàng, nhà ngân-hàng Banque des Pays Bas, các nhà ngân hàng Ballende, và chính phủ Đông-pháp. Số tiền vốn của hội ước hai chục triệu.

Đông-pháp chẳng những giúp vốn, nhưng lại còn giúp nhân-công nữa. Nghe đâu nay mai lại sẽ lập một cái nhà nông-phố ngân-hàng ở Port-Vila.

PHẾ ĐỀ TRUNG-HOÀ SANG PHÁP CHẦU?

Báo *France Indochine* có đăng mấy câu sau này: Xưa nay nhiều đế vương thất-vị thường đến trú chân ở Pháp, vì ai nấy biết rằng nước Pháp là một nước rất tử tế với người ngoại-quốc. Có vị thì lưu tại nước Pháp ít ngày, có vị thì ở hẳn không đi đâu nữa.

Nay có tin rằng phế đế Trung-hoa cũng định sang nước Pháp. Một nhà báo Paris có nói: phế-đế định tổ chức một cuộc du lịch lớn, mà trong cuộc du lịch ấy trước tiên là phế đế đi sang thăm nước Pháp.

Chắc là phế đế đi sang Pháp chẳng những được thích ý về cái vẻ tráng lệ ở thành Paris, mà lại còn được nhân dân Paris hoan nghênh nữa.

Tự do diễn đàn

Nghề giáo-sư hiện thời với xưa kia khác nhau thế nào?

Dạo lâu nay thường hàng báo vẫn đọc qua đến tờ báo luôn luôn, nhưng hưa từng đem cùng các độc-giả đàm đạo đến một vấn-đề nào trên báo-chương.

Sao vậy? Đã là người biết đọc báo, biết xem báo, biết cầm tờ báo, biết quí tờ báo, biết trọng tờ báo, thì có lẽ đâu lại nghiễm-nhiên ngồi mà chịu khoanh tay bỏ gối, hình như mang như điếc vậy.

Tôi biết cầm tờ báo, biết xem tờ báo cũng là một sự ích lợi cho tôi, vì trí tuệ càng ngày càng to, văn-chương mỗi ngày mỗi rộng. Tôi biết quí tờ báo, biết trọng tờ báo, cũng tức như tôi quí, tôi trọng các bậc hiền nhân danh-sĩ trong nước.

Nhưng thay ôi! đường trường cách trở dặm xa, ở vào nơi thâm-thôn viễn-lý, phong-cảnh ủ rũ tiêu-điều, nào mới sáng ngày ra đường kìm ở chưa tỏ thì đã phải tay cày, tay cuốc, lăm lội lồm bồm ở quãng đồng sâu kia, tối về đến nhà mới ngả lưng thì đành đống thiếp cho đến sáng, bất tỉnh nhân sự, chứ nào có thì giờ đâu mà khoe tài múa bút với bạn nhà văn ta ở Hà-thành mà được. Thường có khi hai ba tờ báo đến lại xem một lúc thì còn có cái gì là thú vị, cái tình liêu-lạc với làng văn nữa không?

Vậy mới vài tháng nay tôi đã được theo cảng nối gót về nghề gõ đầu trẻ, nên cũng được đôi khi an nhàn. Vậy xin bàn mấy lời về vấn-đề giáo sư đời nay với xưa kia khác nhau thế nào? Tuy vẫn còn non, ý còn hẹp, nhưng cũng chẳng quản khen chê mà tỏ tận can tràng ra đây cũng chẳng phải là vô ích vậy.

Kia xưa kia các tiên-hiền tổ-phụ ta thường vẫn lấy nghề giáo sư làm qui làm trọng, vì nghề đó là một nghề rất danh vọng trong nước nhà.

Người học-trò mới bắt đầu đến chốn học-đường để nhờ tấy khai-tâm mở trí cho, tức là phải đóng góp với bạn môn-sinh từ đó. Nếu theo một năm hay năm mười năm đều phải đóng góp với bạn đồng-học mãi không bao thôi.

Khi mới đến thì bổ mẹ họ-sinh phải sửa lễ-vật để có lời với thầy, và các tết những năm, những mười đồng phải cần một cân đường, buồng cau nải chuối, ấy là cái lòng thành của bổ mẹ học-sinh trong những ngày tết đó.

Nương than ôi! đến cái thời-đại ngày nay, nghe câu chuyện đó thì hình như trò lào, như thao người, tỉnh thấy trò đối đãi khác xưa. Không cứ gì trường công hay tư, nếu cha mẹ học-sinh muốn cho con đến chốn học đường, mà mọi điều đã phó thác trông cậy ông thầy, vậy thì mình phải nghĩ làm sao, ăn ở thế nào với thầy cho phải đạo, vì ông thầy ở trường học thay mà mình mà làm khuôn phép cho con mình bắt chước, bảo ban điều hơn lẽ thiệt, điều phải lẽ trái cho con mình. Vậy thì cái trách-nhiệm của ông thầy to tát biết là nhường nào. Ấy thế cũng tức như là người cha thứ hai của con mình vậy.

Không! nào có ai nghĩ thế đâu, phần nhiều bậy giờ bổ mẹ học-sinh cho con đi học thì hay rằng đi học, thấy con về nói thầy siêng năng, cần mẫn cũng hay vậy, chứ thực ra thì không mấy người hiểu đến ông thầy là đâu.

Tuy tôi nói trên kia thì thực là một cách cổ-thì, nhưng việc gì cũng vậy, có bán kim bán cổ mới hay, những cách cổ-thời cái gì hay sẽ nên làm, đó nên thôi. Kia như các tết mồng năm mồng mười mà bổ mẹ học-sinh đối với thầy khi hàng sau, khi nải chuối, cái hồ lục ấy ta chẳng nên giữ làm gì; nhưng không thế, thì biết lấy gì mà tỏ lòng cảm thầy trong tí ấy được.

Không! không cứ thế, nếu muốn tỏ lòng cảm thầy, thì phải nên yêu quí thầy, đối đãi với thầy có tình thân-ái, nghĩa thiết tha, và trong thầy một cách biệt-đãi. Vì mình cũng muốn cho con mình về sau lại nay sẽ được thọ chân nối gót bằng thầy. Bởi vậy mà thường ta vẫn phàng phất bàn tai hàng ngày các trẻ con đàn bà thường hát đến luôn luôn như là: « Muốn sang thì bắc cầu kiều, muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy. »

Phần nhiều — nhất là các trường tư — bổ mẹ cho con đến học trường không mấy người là buồn đến nói một lời nào với thầy. Dù hay dở thế nào mặc thầy với trò, cứ qui hồ bết tháng là đưa tiền cho con đem trả là xong. Lại có nhiều khi có đưa rồi là biết hiếu mất mục, tí mà số tiền bổ mẹ đã cho đem trả thầy, thì đứa học-trò bất-lương ấy lại cũng bình em vui thú cho tiêu-xài số tiền ấy mới tối, rồi lại về kể hay hèn với bổ mẹ rằng thầy không dạy nên nỗi nên cần mẫn để xin đi học thầy khác, nghĩa là muốn trách khỏi phải trả tiền học thầy, chắc chẳng nói các độc-giả cũng đã rõ.

Ôi! ngao ngán thay tình thầy trò đời nay, ngại đến cách sử-đệ của các tiền-nhân ngày xưa mà thêm thêm thêm nhớ.

Ô! đáng chê thay, đáng khinh bỉ thay cho những con người như vậy. Vậy thì tôi dám hỏi các người xưa kia có cấp sách tới chốn học-đường ngày nào không? Hẳn không, có để họ là người có học-thức nên không nghĩ tới.

Ai ơi nghĩ lại mà xem,
Công thầy dạy bảo tập rèn biết bao.
Càng trông non Thái càng cao,
Phải nên ghi nhớ lòng nào dám quên.
Mai sau con có nên người,
Cũng là ơn ấy muôn đời nặng ghi.

Ngọ-Quế

HÀI ĐÀM

Ăn chơi cho trải

Một khách làng chơi, hình như ở trên gió roi xuống mà chơi, chơi không ăn ốn đâu, nào cao-lâu, tửu-quán, đồ-cục, yên-trường, chẳng mấy chỗ, chả mấy người ở Ha-thành này là không biết mặt.

Không những thế, lại còn chơi bửa cũng lắm phen cá-mắm, mà tiêu chẳng cũng-mấy bận săng-tan, tuy vậy nhưng cũng còn ít nhiều tiền, nên chỉ phải tạm một vài đêm, bay nếm vài quả thụ mà thôi!

Mới về sau k ông xoay vào đâu được, đâm ra đi xoáy, xoáy không khéo lại bị đ ần săng-tan. Linh săng-tan tra thế nào cũng không xong, cứ mỗi quả đành bay cái đã thì khách làng ch ơi chỉ c ỳ l ! ăn chơi c o trải! ụ l ! ăn chơi cho trải! »

Cuồng-sỹ.

Giải đáp những điều pháp-luật

CÂU HỎI. — Duyên t ước tôi có lấy một người vợ mà không có vào sổ giá thú và cũng không lấy biên-lai theo của ụ-trưởng phái cho. Hãy giờ tôi muốn đưa ra tòa bỏ, nhưng tòa án đệ nhị cấp không chấp đơn, nói rằng vì không có p ái cheo. Vậy tôi nhờ quí báo làm ơn chỉ bảo hộ cho làm thế nào thì tòa chấp đơn.

TRẢ LỜI. — Tòa không chấp đơn ly-dị của ông là phải, vì rằng người vợ ấy lấy không theo như pháp luật là khi cưới không vào sổ giá-thú; nếu khi cưới chưa có sổ giá thú thì phải có nộp cheo mới chứng thực là vợ.

Vậy thì người vợ ấy là vợ bé, chứ không phải vợ cả, mà vợ bé muốn bỏ thì không cần phải có án của tòa hay là theo t ể-lệ nào cả.

VIỆC HANOI

Thời - tiết

7 giờ	14 độ
15 giờ	18 độ

Giá thóc gạo t ·

Gạo hạng nhất, một tạ		10 $ 92
— nhì,	—	10 10
— ba,	—	9 50
Thóc hạng nhất,		6 60
Bắp ngô	—	7 60

Giá bạc. Kể từ ngày 9 Janvier 1925, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 10 $ 25

Tin quan nguyên Thượng thư Sarraut. — Báo *Indépendance Tonkinoise* có đăng rằng :

«Có mấy người xưa nay thường vẫn biết t n tức đích thực nói rằng ông Albert Sarraut đến 29 tháng này th xuống tàu *André Lebon* để sang nhậm chức Toàn quyền. Những ông ấy lại nói thêm rằng ông Kircher thương-chính tổng-trưởng cử đi phái-bo tại hội Vạn-quốc nay công việc đã xong rồi thì đến ngày fy cũng sang một tuyến tàu với quan Sarraut. »

Những báo Indépendance Tonkinoise lại lấy làm hỗ nghi vì chưa thấy chỉ dụ bổ quan Sarraut đâu cả.

Vậy thì cũng không lấy gì làm chắc.

Ba tờ nghị định về việc học của ta. — Trước khi sang Lào, quan Toàn-quyền đã ký ba tờ nghị định về việc học của các trường bản xứ:

Đạo thứ nhất đổi tên bậc học Bổ-túc Pháp-Việt mà xưa nay ta vẫn quen gọi là trường-chung (Enseignement complémentaire Franco-Indigène) làm Cao đẳng tiểu học Pháp-Việt (Enseignement primaire supérieur franco indigène) và định lại chương-trình và những giờ học ở các trường của bậc ấy. Các trường này từ là trường Bảo-hộ Hanoi các trường Thanh-chung ở Nam-định và Hải p ông cũng các trường nam nữ Sư phạm ở Hanoi.

Những chương-trình và biểu định giờ học ở các trường ấy thi đến vụ k ai trường 1925 mới thi-h nh.

Đạo thứ hai định thể-lệ tuyển học trò vào trường Trung-học bản xứ (Enseignement Secondaire franco-indigène). Phàm các học-sinh muốn theo học các lớp Trung-học Pháp-Việt thì tính đến ngày 1er octobre năm xin vào học, không được quá 23 tuổi và phải có bằng Cao-đẳng tiểu-học Pháp-Việt và các trường Trung-học Pháp hay là Pháp-Việt.

Chương-trình và biểu định giờ học ở trường ấy thì đến vụ khai trường 1925 mới t i hành.

Đạo t ứ ba đặt ra một quyển sổ tay cho học trò (livret scolaire) các trường Cao-đẳng tiểu học Pháp hay là Pháp-Việt và các trường Trung-học Pháp hay là Pháp Việt.

Tiền phụ cấp cử các giáo-chức. — Quan thống-sứ Bắc-kỳ vừa thông tư cho các quan tỉnh biết rằng kể từ nay trở đi, không có phân biệt ra ngạch giáo-chức thuộc về dân chịu lương bổng hay nhà nước chịu nữa, vậy kể từ ngày 1er janv er 1925 trở đi, các viên giáo-học và giá-tiệp ở các trường dân chịu lương sẽ đều được hưởng khoản phụ cấp về đồ ăn thức dùng đắt đỏ theo như nghị định ngày 19 janvier 1920.

Như vậy thật là một điều đáng mừng c o ngạch các giáo chức ở tỉnh thôn-quê lấy nay bằng vẫn mong-mỏi vậy.

AUTOS D'OCCASION

Studebaker 6 cylindres. 18 HP 1.600 $
Citroën torpédo. . . . . 10 HP 1.200 $
Fort — . . . . 10 HP 400 $

S'adresser à l'Usine Électrique.

HIỆU BÁO-CHẾ :

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thuốc

NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Giấy nhận thực của thầy thuốc. — Quan Toàn-quyền mới định rằng từ nay về sau phàm những người xin vào tòng sự các sở nhà nước đều p ải có giấy nhận thực của quan thầy t uốc riêng nhà nước cử đi khám bệnh mới được. Gi ấy của ai phải có đính ảnh của người ấy vào và chữ ký của quan t ầy thuốc khám bệnh phải có chữ quan chủ tỉnh chứng thực nữa.

Ngạch cai-trị. — M. Mervean quan phó cai-trị hạng nhất sang chức lãnh-sự Pháp tại Hokéou (Trung-hoa), được nghỉ sáu tháng lĩ h cả lương tại Paris.

Trường Thương - mại. M Bourrin thương-mại ủy-viên của chính-phủ, tòng sự tại phòng thương-mại Saigon nay cử làm Đốc-học trường Thương-mại Hanoi thay M. M rty là quan cai-trị ạn đã kiêm Đốc học trường ấy sắp về nghỉ.

Phủ Toàn-quyền. — M. Lương-m nh-Thắng, tham tá tập sự ngạch Kh o-bạc nay cũng sang ngạch tham-tá phủ Toàn-quyền và vẫn giữ nguyên bậc cũ. Sự cải ngạch ấy kể từ ngày 16 août 1923.

CINÉMA PALACE
HANOI

Xin kính cáo để các quí-khách được biết, bắt đầu từ tối thứ tư 7 đến tối thứ ba 13 Janvier nầy, tại bản rạp có chiếu một phim ảnh tích chuyện của Annam.

Người Annam đóng trò phong cảnh — bài trí — y phục toàn là Annam cả :

SOUS L'OEIL DU BOUDDHA
« MẮT THẦN »

Sự-tích chia làm 5 đoạn

Những vai đóng trò :

Cô Tâm (đào rạp Quảng lạc Kanoi), đóng vai bi Mang
Cô năn. . . . . — Thi Bi
Nguyễn văn Bửu . . — Vua
Trần văn Hy . . . . — Quan phủ
Lê Phương . . . . — Quan đại-thần
Khuê . . . . . — Minh
Lê văn Bang . . . . — Lý
Nguyễn-ngọc Tỉnh . — Quan đại-Tướng Quốc
Atock Bourath . . . — Quan hoàng
Nguyễn-huỳnh-Tích — Nam.

Cuộc đá bóng. — Đến chủ-nhật này, tại khu đất tiền đường Puginier sẽ có cuộc đá bóng tại của ội F.C.H. Hanoi với Bắc-ninh. Cuộc này sẽ dự vào việc tranh giải quán-quân thì chắc là vui lắm.

Những người của hội Hanoi thì mặ quần o mầu lục và đỏ. Chắc rằng 3 giờ chiều ngày kia những người ham chuộng thể-thao sẽ đến xem đông lắm.

Việc mưu hại định ám sát o xe hỏa trượt bánh. Báo *Avenir du Tonkin* có đăng rằng ngày 4 janv er vừa rồi ở trường xe lửa lên Lang-sơn, tại kilomètre 81 có kẻ để cản ngang một cây gỗ nặng 40 cân ở trên đường sắt. May mà người vận máy trông tí ấy hãm ngay lại được, nên không trượt bánh. Sở Mật-thám đang cho đi đò xét kẻ mưu hại ấy.

Báo Đông pháp. — Bản-báo vừa tiếp được số thứ nhất của « *Báo Đông-pháp* » ra ngày 8 janv er 1925. Báo này mỗi tuần lễ xuất bản ba kỳ.

Bản-báo có lời hoan nghênh bạn đồng nghiệp mới ra đời,

Ngạch quan-lại. — M. Ngô-cao-Tường trí châu hạng ba châu Nguyên bình (Cao-bằng) ay có lệnh đổi về tòa nhì phủ Thống-sứ.

M. Hoàng-Đức-Hàm, tri-huyện hạng ba, tòng sự tại tòa nhì phủ Thống-sứ, nay đổi đi c ầu Nguyên-bình.

Ngạch học-chính. — Mme Trịnh thị Hoa giáo-tập hạng bảy trư ng nữ-học Lò-đú , được phép nghỉ 26 ngày, vì sức yếu.

Lịch đã hết rồi. Lịch năm 1925 của bản-quán in ra, đã bán ết ngay từ mấy hôm nọ; mà mấy hôm nay ngày nào bản-quán cũng n ận được nhiều thư gửi về mua. Vậy xin có lời kí báo để từ nay các ngài đừng gửi thư về mua nữa.

Hội Tri-tri. — Đến tối t ứ năm 15 janvier 1925 hồi 8 giờ rưỡi quan *docteur* Lamoureux sẽ diễn thuyết tại hội Tri-tri về « Vệ s nh và sự quan hệ của vệ sinh đối với luân lý » thế nào (*l'hygiène et ses rapports avec la morale*).

Lời cảm ơn. Chúng tôi có lời cảm tạ liệt quí thập phương đã có lòng mến đạo mà phúng v ống và đi dưa đám sư cụ tổ chùa Hòa-giai chúng tôi ngày 12 vừa rồi.

Nay kính
Pháp-tự : Nguyễn-văn-Nghĩa.

AI MUỐN LÀM GIÀU?

Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng vạn!

Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng ngàn, hàng trăm!

Muốn như thế, thì kíp mua một phiếu về cuộc xổ số, « Việc lập Đài kỷ-niệm các trận vong chiến sĩ. »

Phiếu ấy có bán ở các nơi công sở, và các cửa hàng to.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(*Capsules huile de foie de morue*)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ : 0 $ 90
油 肝 魚 丸

Thăng thưởng về dịp tết tây. — Các viên chức có tên sau được thăng thưởng về dịp tết tây :

Ngạch Bưu điện

Thăng thư-ký thượng hạng hạng nhất : M. Phạm quang-Hưng.

Thăng thư ký thượng hạng hạng nhì : M. Phạm-ngọc-Trứ.

Thăng thư-ký thượng hạng hạng ba : MM. Phạm-khắc-Chiến, Hoàng-văn-Gạch.

Thăng thư ký hạng nhì : M. Vũ-văn-Tích.

Thăng thư ký hạng ba : M. Mai-ngọc Phương.

Thăng t ư ký hạng tư : MM Phạm đắc-Nguyên, Phạ -xuân Bảng.

Thăng thư ký hạng năm : M. Trịnh xuân Ứng.

Thăng co ro ieur ngoại hạng : M. Vũ-đình-Bảo.

Thăng facteur thượng hạng hạng nhì : MM Phạm-v-Ban, Đào-v-Hiệp, Ng-v-Tập.

Thăng facteur thượng hạng hạng ba : MM Chu-v-Thành, Đỗ-v-Nhạc, Ng-xuân-Khuê.

Thăng facteur thượng hạng hạng tư : M. Ng-v-Tài

Thăng facteur hạng nhất : MM. Trịn -v-Tuy, Ng-đăng-Phùng, Dương-quang-Đ nh.

Thăng facteur hạng ba : M. Ng-ký-Quang.

T ăng facteur hạng tư : MM. Ng-văn-Nghinh, Trần-v-Ty, Hoàng-văn-Tất, Lê-văn-Lau.

Ngạch nha-học-chính Đông-pháp

Thăng thư ký hạng năm : MM Phạm-văn-Khang, Ng-l -Hằng, Trịnh-văn-Đan, Tô-văn-Thanh, Ng trung-Bonn, Ng-v-Xuân, Ng-Tê, Ng-hợp-Giễn, Lê-văn-Tiếp, Ng-ngọc-Tường, Hoàng-Quan, Trần-v-Tuyên, Ng-đì -h-Nghi.

Cuộc đấu-xảo về thuật trang-sức tạ Paris năm 1925. — Hội-đồng Bắc-kỳ trông nom việc đấu-xảo về thuật trang sức bà-cáo để các nhà mĩ t uật Tây Nam biết rằng những đồ mĩ-thuật cần theo kiểu mới để bày và bán tại trường Đấu-xảo Paris năm 1925 thì đến ngày 22 và 23 décembre sang từ 9 đến 11 giờ và chiều từ 14 đến 17 giờ, Hội-đồng sẽ t ưng-n ận ở nhà ô-tô trường Hội-chợ (Hall des Automobiles).

Những đồ có thể dự cuộc đấu-xảo ấy là những đồ này :

1° Đồ gỗ, đồ chạm, đồ sơn và đồ khảm;

2° Các đồ dệt mĩ-thuật và đồ thêu;

3° Đồ đồng, đồ thau, đồ kim-hoàn;

4° Các đồ mĩ-thuật bằng đồi-mồi; ngà, và sừng.

5° Các đồ-dùng để trang-sức.

(Những đồ mĩ-thuật cổ thì không nhận.)

Mỗ vật đem đến dự cuộc đấu-xảo sẽ có một hội-đồng riêng xét, vật nào không hợp với chương-trình thì Hội-đồng có quyền loại ra.

Những đồ nhận cho dự cuộc thi c ả phải gói hay là đóng hòm lấy.

Mỗi vật nhận cho sẽ sẽ làm ba bản giấy biên, một bản giao cho người có đồ, một bản đính vào đồ gửi đi, và một bản giao viên đại-lý giữ.

Những vật bày và bán trong khi đấu-xảo thì có thể được Hội-đồng thưởng cho.

Những đồ không bán được thì sẽ giao trả lại người chủ và đòi giấy biên-lai lại. Muốn biết đ ều gì nữa thì cứ hỏi ông hội-trưởng Hội-đồng đấu-xảo Mĩ thuật (Président du Comité local pour la participation du Tonkin à l'Exposition des Arts décoratifs) hay là người đại-biểu của viên ấy tại nhà ô tô Hội-chợ trong n ững ngày giờ đã nói trên kia.

Chết đuối. Chiều hôm mồng 6 vừa rồi có một bà lão là Phạm thị-Nghề bán hàng vặt 65 tuổi quán làng Phù xá (Hưng-yên) đáp ch ốc thuyền số 38 của Cao-văn-Nhuận xuống Hưng-yên c ẳng may thuyền chở số nặng bị đâm ngay ở chỗ Cầu-đất trông ra.

Bà lão ấy ngã xuống sông đến nay cũng vẫn chưa tìm thấy xác! Tội nghiệp.

Ốm đường. — Một người đàn-ông vận âu-phục, không biết tên tuổi là gì, quê quán ở đâu, bị ốm nặng nằm ở đường bờ Hồ, đã cho mang vào nhà thương.

Đã bắt được đứa đi lừa lối mới. — Nhân vì trong số báo ngày 3 décembre vừa rồi, bản-báo có đăng bài « *Lại một cách đi lừa lối mới* » của M. Nguyễn-Cường lại cáo, trong bài có tả rõ lừa đảng điệu mà đứa đi lừa ấy thế nào, nên sở Cảnh-sát đã hết sức truy-nã cho ra, thì hiện nay nhờ về tay trinh-thám giỏi của sở Cảnh-sát, đứa đi lừa ấy đã bắt rồi, thật đáng khen lắm.

Bữa M. Cường cho cầm giấy đến đăng báo thì bản-quán chưa kịp hỏi chỗ ở của ông ở đâu, vậy xin cho biết ngay, phòng khi sở Cảnh-sát có cần biết thêm điều gì thì bản-quán mới có thể hỏi rõ lại được.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Chết trong hầm tàu. — Hồi 8 giờ sáng hôm qua, người ta thấy ở tàu *Song-bo* hầm số 3, có một cái xác người Khách tên là Hon-king-Yuên, 35 tuổi. Xét ra thì người K ách tày ý chừng đêm nằm ngủ trên chiếc ghế dài thẳng cái hầm lên, mà cái hầm này chỉ có một mảnh hẳp rộng chừng độ 25 hay 30 cent mètres thôi, từ hầm lên đến cái ghế người ấy ngủ cao đến 5 6 thước, chẳng may đêm ngủ say g ờm nhờ rơi tom ngay xuống đây không ai biết, nên đến nỗi chết một cách thảm thương như t ế.

Xác người Khác ấy hiện để cho khênh vào nhà thương ta khám nghiệm.

THUẬN-THÀNH (Bắc-ninh)

Cuộc bình thơ. Ca c thi thơ, bài « iếng chuông vàng » (1) và bài « Nguyện thường Nam-sơn t ọ nhất » bài » mới rồi, các thi thi-sĩ dự thi cả thảy được gần 2,000 bài. Kh điểm duyệt xong chọn được 8 bài chấ nhận và 5 bài quốc âm trúng cách. Hôm mùng 4 tháng mới tá đã hội bình.

Nay xin lục đăng các bài trúng giải như sau này :

Bài chữ Hán

Bài thứ nhất

Tứ tuần phương chiếu nhật biên lai,
Hiến thọ vi thần tử chuyển thôi.
Bồng đảo kiều c iêm kim khuyết đối,
Quỳ tâm ngo g ngọc trăng khai.
K nh thành khánh tiết thu sơ độ,
Biên trấn thi ca mộng kỷ hồi
Nam vọng Bình sơn vân thái nhiễu,
Niên n ên xuân sắc tráy hà hồi.

Vũ-Điễm, Ngọc quan (Bắc-ninh)

Bài thứ hai

Tiên sơn quỳnh diện yến sơ khai,
Đạo vọng Tràng-an thưởng thọ bôi.
Mông nhiễu Bình vân p iên thái tụ,
Âm tùy Nhị-nguyệt chiếu kim lôi.
Tung-hô ưởng tán tăng n ảm tuyết,
Chỉ p ảng hương phù tảo tuế mai.
Hợp tung Tây-trì sang kính thọ.
Tiên đào xuân sắc tráy bồng lai.

Lê-văn-Hoán,
(Nam-trực, Nam-định).

(*Xem trang thứ ba, cột thứ ba*)

(1) Phong vực : Tiếng ai như tiếng chuông đồng, tiếng ai như tiếng vợ chồng nhà t ; tiếng ai như tiếng chuông vàng, tiếng ai như tiếng bọ bàng nhà ta.

ss 97

THUỶ-HỬ

NGUYỄN-BỖ-MỤC dịch thuật

Tống-giang bước vào trong p òng, dở đến cái bao-lan ở trên đầu giường để tìm, nhưng c ẳng thấy đâu cả. *Tống-giang* luống-cuống không biết làm thế nào, đành phải cố nén cái cơn tức giận đêm qua mà lấy tay lay gọi con *Bà-tích*.

Tống-giang, bảo rằng :

— Nàng nên nghỉ tỉnh tôi trong bấy lâu mà trả cho tôi cái túi.

Con *Bà tích* giả-cách ngủ say không thưa. *Tống-giang* lại lay gọi mà bảo rằng :

— Nàng chớ nên nóng-nẩy. Để đến ngày mai tôi sẽ xin tiếp chuyện nàng.

Con *Bà-tích* nói :

— Ô hay! Tôi đang ngủ, ai trêu ghẹo tôi thế này!

Tống-giang nói :

— Nàng biết là tôi, sao lại còn giả-cách.

Con *Bà tích* nằm quay mình lại hỏi rằng :

— Ông mi cái gì?

Tống-giang nói :

— Nàng trả cho tôi cái túi.

Con *Bà tích* nói :

— Ông đưa cái túi cho tôi bao giờ mà ông đến hỏi tôi.

Tống-giang nói :

— Tôi bỏ quên ở chỗ bao-lan lại phía chân nàng nằm, còn ai vào đây nữa, chỉ có nàng bắt được của tôi mà thôi.

Con *Bà-tích* nói :

— Không! Chẳng có ma nào bắt được đâu!

Tống-giang nói :

— Đêm qua tôi có điều gì không phải, nàng cũng bỏ qua đi cho, ngày mai tôi sẽ xin tiếp chuyện nàng, nàng đưa làm chi thế!

Con *Bà tích* nói :

— Ai đưa với ông! Ôi có bắt được bao giờ!

Tống-giang nói:

— Lúc trước nàng nằm ngủ, phòng hễ cởi áo, mà bây giờ t i đã đắp nệm, quả-nhiên là k i nàng đậy lấy nệm đắp, có bắt được của tôi đó

Bỗng thấ con *Bà-tích* cau mày chứng mắt mà bảo rằng :

— Tôi có bắt được, nhưng không trả ông. Ông cứ hỏ quan, sai người đến bắt tôi, bảo tôi làm giặc.

Tống-giang nói :

— Khi nào tôi lại vu cho nàng làm giặc!

Con *Bà-tích* nói :

— Ông đưa cái bọc hành lý đây không phải là kẻ làm giặc đâu.

Tống-giang nghe câu nói ấy, trong lòng bỗ-rối, liền nói :

— Xưa nay tôi không hề có điện gì xử tệ với mẹ con nàng, xin nàng trả lại cho tôi, để tôi còn phải đi có việc.

Con *Bà-tích* nói :

— Bấy lâu ông vẫn nghĩ tôi có tình với *Trương-tam*. *Trương-tam* dẫu không ra gì, nhưng cũng không đến nỗi làm những tội chết chém, chẳng hơn ông tròng-đông với bọn cướp giặc à!

Tống giang nói :

Ô-hay nhỉ! Nàng chớ nói to cho láng-d ềng hàng-xóm nghe tiếng, không phải chuyện đùa đâu.

Con *Bà-tích* nói :

— Ông sợ người ngoài biết chuyện thì ông đừng làm có được không? Phong thư ấy tôi đã cất kỹ đi một chỗ rồi, nếu ông thuận theo tôi ba điều thì bấy giờ tôi sẽ trả.

Tống giang nói :

— Ba điều c ẳng khó lắm chi, dẫu ba mươi điều tôi cũng xin thuận.

Con *Bà-tích* nói :

— Chỉ sợ ông kh ông có thể thuận được mà thôi.

Tống giang nói :

— Nên thuận thì thuận, ba điều gì xin nàng cứ nói.

Con *Bà-tích* nói :

— Điều thứ nhất là hôm nay ông đưa trả cái văn-tự bán tôi ngày trước, lại viết thêm một cái giấy cho tôi được cải-giá cùng *ruong-tam*, mà tính không dám nói lời-thôi tỷ gì.

Tống-giang nói :

— Điều ấy tôi xin t uận.

Con *Bà-tích* nói :

— Điều tư hai thì phàm các đồ trang sức trên đầu tôi, các đồ mặc trong mình tôi, cũng các đồ nhật dụng trong nhà này, dẫu đến tự ông sắm sửa, nhưng nay ông phải viết cho tôi một cái giấy là từ đây trở đi, ông không dạm đến đồi bồi các đồ-vật ấy nữa.

Tống-giang nói :

— Điều ấy cũng xin thuận.

Con *Bà-tích* lại nói :

— Chỉ sợ điều thứ ba thì ông không có thể thuận được.

Tống giang nói :

— Hai điều kia tôi đã thuận rồi thì còn điều thứ ba, thế nào mà tôi chẳng thuận.

Con *Bà-tích* nói :

— *Triều-cuĩ* ở *Lương sơn-bạc* có tặng ông một trăm lạng vàng, bấy giờ ông phải đưa đây cho tôi thì tôi sẽ trả lại ông cái phong thư ở trong tái ấy.

Tống-giang nói :

— Hai điều trước tôi xin thuận ngay, nhưng còn một trăm lạng vàng thì quả là hãn có sai người đưa tặng tôi mà tôi không nhận, lại bảo đem về. Nếu còn có đây thì tôi quyết xin hai tay dâng nộp.

Con *Bà-tích* nói :

« Người ta thường có câu rằng : « Bọn công-sai thấy tiền như rươi thấy mắm » có lẽ nào nằn sai người đưa tặng ông mà ông lại bảo đem về. Ông nói khó nghe quá, nếu nào chẻ mỡ bao giờ; trước mặt vua *Diêm-vương*, hỡ dễ thấy con ma nào lại được tha chết. Ông nó. đôi tôi thế nào được, phải đem một trăm lạng vàng ấy mà đưa cho tôi mới xong. Ông sợ là tang-vật của quân giặc mà không dám đưa cho phải k ông.

Tống g ang nói :

— Nàng nói bết rằng tôi vốn là một người chân-thật, không hề nói dối bao giờ. Nếu nàng không tin thì hạn trong ba ngày, tôi xin đem bán gia-sản mà t ưu xếp đủ một trăm lạng vàng để đưa cho nàng, bấy giờ nàng hãy trả tôi cái túi ấy.

Con *Bà-tích* cười nhạt mà bảo rằng :

— Ông Hắc tam-lang ơi! Sao ông tính n ư thế! Ông coi tô như một đứa trẻ con, bảo sao nên vậy. Bây giờ tôi đưa trả phong thư ở trong cái tôi cho ông, rồi sau ba ngày nữa tôi sẽ đến ông đòi vàng, thế thì khác nào như quan tài đã đưa ra đồng rồi, bấy giờ mới đòi tiền làm ván viềng. Chỉ bằng cứ tiền trao cháo mức, ông đưa vàng đây cho tôi, tôi sẽ trao trả phong thư.

Tống-giang nói :

— Thật quả bấy giờ tôi không có sẵn vàng ấy.

Con *Bà-tích* nói :

— Sang mai vào chốn công-đường ông cũng cứ nói là không có sẵ vàng ấy.

Tống-giang nghe nói đến hai tiếng. « Công-đường », cồi cơn tức giận, không thể nhịn được, mới chửng mắt mà bảo rằng :

— Nàng có trả tôi hay không?

Con *Bà-tích* nói :

— Ông lại dọa tôi thì tôi không trả.

Tống-giang nói :

— Thật nàng không chịu trả phải không?

Con *Bà-tích* nói :

— K ông trả! Tôi xin nói m t trăm lần không trả. Khi nào vào trong huyện *Vân-thành*, bấy giờ tôi sẽ trả ông.

(*Còn nữa*).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mê-xoe,
15 chân-kính
Mặt đá kim
có chất lộ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
2009

Thứ sữa tốt thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu **Confé** *của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hòa-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cùng tất cả mọi người ưa thứ sữa đặc có chất nguyên, dùng rất tốt.*

Ai có tính khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :

COMPTOIRS COLONIAUX CHIRIS
Haiphong. 2220

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn-thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mò làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal
0$95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phổi yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhám, và giá lạnh chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền là 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đường khí huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc.

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.

Giá bán : 1$20 một lọ

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

Bài thứ ba

Quân môn vạn-lý điểm đê-hồi,
Trân trọng Nam-sơn niễn thọ bôi.
Quỳ hướng tâm ưng hòa ngọc-dịch,
Tùng-hồ vưởng-dục tiếp bồng-lai.
Tử-tuế thanh mẫn thư hồng nhật,
Cửu-nguyệt hoàng-hoa phiếm lụ bôi.
Mỗi tuyết thử hồi biên trấn bắc,
Bình-sơn nam vọng mẫu vân khai.

Lê-đăng-Tuân
(Phú-minh, Bắc-ninh)

Bài thứ tư

Văn Lý biên thành kỷ tuyết mai,
Bình sơn nam vọng hiến hà bôi.
Tế đương mộng nhiễu bồng lai cận,
Luyến khuyết tâm tùy bảo khí lai.
Xuân ảng gia thi đầu chính trực,
Hương nùng ngự ủy đáo thần khai.
Cửu-trùng liên cảm trường vân nhẫn,
Hợp nguỡng quyền tương sái cửu lai.

Bài thứ năm

Tinh hoy nam cực vọng bồi hồi,
Mộng nhiễu Bình thương thượng thọ-bôi.
Hợp phả bất kiên Chu hữ vịnh,
Bội tâm khắc ngọc Hạn bình lai.
Thiên môn nhất tiếu quỳ khuynh hướng,
Ngự tửu hương phù các chính khai.
Hà-bắc thần tâm do kế-bắc,
Thanh tình như họa tuyết trung mai.

Phạm-hữu-Phúi, kỳ-lục Hanoi

Bài thứ sáu

Tây vọng Tràng-an ngự yển khai,
Nam sơn nguyện thượng tử hà bôi,
Thúy phong thu dục kỳ kim-cúc,
Bảo-lĩnh xuân tràng hiến ngọc lôi.
Ngũ phượng lâu tiền ngưỡng bảo khí,
Sơ-ngư bộ mộng lý nhẫn bồng lai,
Tiên đào hợp bái đào trì thọ,
Hương tử thần tâm cộng cửu hồ.

Vũ-mộc-Lan, Ngọc-quan (Bắc-ninh)

Bài thứ bảy

Ngự Bình nam vọng ngữ đê khai,
Vạn-lý thần tâm nhất thọ bôi,
Cẩm hiệu tùng hồ hoàn bắc cảng.
Dao tùy bảo khí dĩ đông lai.
Thúy phong tràng phụng cao thu cúc
Nùng lĩnh hương phù tảo tuế mai,
Chiêm đắc hoạch tiêu đường tường vận
Quân thi liêu tự anh mông đáo bồng ai

Ng Khuyến ký-lục (Bắc-ninh)

Bài thứ tám

Ngũ hoa vân ủng ngự điện khai
Nguyện hương tràng tiến hiến họ bôi,
Hàn tuế tùng thi ỷ đầu vọng,
Nghiêu thiên hoa cúc phụng trường [lai,
Cửu trùng tiên khuyết xuân tràng thụy
Vạn-lý giang thành mộng ám thôi,
Hợp tụng cửu như ca đệ đán.
Bình sơn thụ ảng bắc sơn mai.

Chu hữu-Đạo Phú-rinh (Bắc-ninh)

Thi quốc-âm

Bài thứ nhất

Kén xuôi trống ngược mấy hồi ngang,
Thử lắng chuông kêu một tiếng vàng,
Khán bạc vẫn cùng treo giá cả,
Gọng kim nào phải mượn người sang
Gọi hồn liên lạc ngoài thu vắng,
Tỉnh giấc mơ hồ bốn mặt vang.
Thành khí ngô chẳng trong họ cả.
Tiếng ta nên thuộc tiếng Hồng-bàng.

Vũ Đ.Ẩm Ngọc-quan (Bắc-ninh)

Nhời phê bình :

Người đời xưa lấy gia-tộc chủ nghĩa làm trọng, cho nên câu phong-dao vì tiếng vợ - chồng như tiếng chuông đồng, mà lại vì tiếng họ-hàng thì như tiếng chuông vàng. Nghĩa là họ-hàng là huyết-thống của ông tiên bổn nghĩa làm lưu truyền lại, đặng gợi bảo biết là bao nhiêu. Xem như bài này ý tứ một tí tết, câu nào cũng làm-tả truyền thần được cái tiếng họ-hàng, mà câu kết lại có ý vị sâu sắc vì cái nghĩa gia-tộc ngày nay so với đời xưa thì cũng có người từ ỡ như quên những đi, không lấy làm quan-thiết, nhưng biết đâu cái tiếng họ hàng ta, tức là cái tiếng khoa học luân-lý ta cũng trân trọng như tiếng chuông vàng. Nếu người ta mà không thuộc tiếng ta thì còn mong liên hóa sao được. Vậy nên cần phải khua một vài tiếng chuông vàng này, để cảnh tỉnh cho xã-hội, để cổ động lấy quốc âm làm cao hoàn toàn được một bộ tiếng Hồng-bàng, thực là hay lắm !

Bài thứ hai

Chuông đồng ngao thấy đã choang [choang,
Êm ái nào hơn một giọng vàng,
Đem tử thanh rồi trăm lần đúc.
Đấm bên thành cũng mấy bỗ vang,
Người hai nhăm triệu tai nghe lợi,
Gấc bốn nghìn năm mất mở choàng.
Một họ nhà ta chung quả phúc,
Nước non Hồng-lạc tiếng cùng sang,

Vũ-mộc-Lan Ngọc-quan (Bắc-ninh)

Bài thứ ba

Vàng vẳng xe nghe tiếng cũng sang,
Tiếng sang sang sảng tiếng chuông [vàng
Trải trăm lần lửa khuôn giời đúc,
Sẽ mấy chày sương một đất vang.
Giọng hệt như khêu lòng quyến ái,
Giấc hồ nghe chợt tỉnh tử mơ màng,
Anh xin chớ đem ông thử.
Non nước chung quanh vẫn họ-hàng,

Lê-văn-Hoan (Nam-định)

Bài thứ tư

Non nước xa nghe tiếng rất sang.
Tiếng sang sang gõ tiếng chuông vàng
Khuôn linh mười tuổi trăm lần luyện,
Cõi lạc hồ bốn mặt vang
Phố gọng vẫn mang đi qui báu,
Tỉnh hồ luân-lý tục mơ màng.
Nhời vàng ta tử nghe thơ rõ
Nghe rõ cho hay hỡi họ-hàng,

Chu-hữu Đạo Phú-rinh (Bắc-ninh)

Bài thứ năm

Giờ lọt bên thành tiếng cũng sang,
Tiếng sang sang nhất tiếng chuông [vàng.
Đủ mười tuổi đúc khuôn giờ sẵn.
Thử mấy hồi khoa mặt đất vang,
Non nước thêm dung lòng bát ngát,
Hồ đâu sức lại gấc mơ màng.
Ấy ai đã vượn cho nghe tỏ
Hầu cũng quan trong đám họ hàng,

Phạm-hữu Phái kỳ lục (Hanoi)

Bài chữ nho :

Thụ-nhân thi, thất ngôn luật Đề-*nhân s tự*
(Bách niên chi kế mạc như thụ nhân)

Bài quốc-âm

Một nghề trong tay, thất ngôn luật,
Lấy văn nghề :

Phương ngôn có câu rằng : *trồng bề bề không bằng một nghề trong tay.*

Nộp quyển bạn đến ngày 15 tháng giêng ta sang năm là hết, để 14 tháng hai (chủ nhật) thì hội bình quyển nào hay sẽ có thưởng.

Viết quyển : 1 bài chữ nho phải viết dọc, còn bài quốc-âm, cũng phải viết bằng chữ nôm, và viết dọc rồi sẽ dịch ra chữ quốc-ngữ cho dễ điểm-duyệt, nếu không thì đình duyệt.

Vũ xuân-Xoang lai-cảo

HẢI-NGUYÊN

Món tiền 1 502 đồng. — Chiều thứ ba 3 Janvier vừa rồi, quan y-khoa bác-sĩ Marti ở nhà thương bản tỉnh bị trộm mở vỉ lấy mất một món tiền là 1 5 2 đồng bằng các giấy. Có ý ngờ cho tên bồi cũ của ông là Hoàng-kim Rèn, nhưng khám khắp cả nhà tên bồi ấy chẳng thấy gì cả.

Sở Mật-thám được tin trình, liền ấy một viên thanh-tra mật-thám, đến tận nơi tra xét thì chính là tên bồi ấy. Ông khéo tra hỏi thế nào mà quả nhiên tên hồi phải xưng ra thật, thì ra số tiền ấy nó lấy đem gói để vào trong một cái hộp thuốc lá cũ, rồi đem chôn dưới gốc cây.

Khi người ta đào hộp ấy lên khám thì thấy mất có 32 đồng thôi, còn đủ 1.470 đồng.

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH-HÓA

Công-tử liều. — Vừa đây một người Khách chủ xưởng gỗ tên là M. Thao-Fou gọi một món tiền 225 $ và hai cái giấy phép đốn gỗ cho một cậu thiếu-niên tên là Vũ đình-Minh là con một người bạn hàng, để đem về cho bố. Người Khách vốn đã biết công-tử Minh xưa nay là một tay ăn chơi liều-lĩnh lắm, nên khi giao tiền và giấy ấy cho mang về thì đã bắt một người đầy tớ đi kèm cho đến chỗn đến nơi.

Giờ xe hỏa đến, công-tử Minh và đưa đầy tớ người Khách ra ga, công tử bỏ tiền lấy hai vé về nhà rồi cùng lên xe cả. Xe sinh sịch chạy, công-tử thừa thế lúc đương bối rối, liền bỏ đứa đầy-tớ đó mà nhảy xuống, nhưng xe đã cạy nhanh mất rồi, người đầy-tớ đành phải đợi đến ga sau mới xuống được. Toi ga sau đứa đầy tớ lập tức lộn lại, về báo cho chủ biết việc mình bị công tử Minh lừa. Cả nhà liền đổ đi tìm khắp đây khắp đó, mãi sớm hôm sau mới thấy công-tử đương lững thững đi ra chùng đầy ý lắm. Bấy giờ ai nấy liền xúm nhau vào bắt công-tử điệu đến sở cảnh-sát, khám trong mình thì cái số 225 $ giao hôm trước bấy giờ chỉ còn có 127 $ 47 thôi.

Hỏi ra thì tối hôm trước công-tử đã vui vầy ở xóm chị em mất ít nhiều, và đã sắm đồi kính đeo cho chồng, đồng đôi giầy cho hợp thời trang và đặt thừa một cái áo *par dessus*

Công-tử lại khai nhân có gặp một người bạn đồng chí thì có cho bạn tiêu tạm một món sâu chục đồng.

Đời người bạn ấy lên là Ng-văn-Hiền đến hỏi, thì lại chối không, song cũng đã được cùng công-tử vào bóp cả.

Cái nạn ô-tô. — Ngày 3 janvier, một chiếc xe ô-tô ở Hà-nội vào, đương đi ở đường ih ên-lý thì đụng phải một đứa bé con 12 tuổi, bị dập sọ, chết ngay lập tức. Hiện đương xét xem lỗi tại đâu.

Vào chuồng tiêu để ăn trộm. Đêm vừa rồi một người phu đồi thùng vào đổi thùng cho một người Khách tên là M. Trần-tang Kỳ, sực thấy ở trong chuồng tiêu ấy có một lỗ hổng to vừa người chui lọt. Người phu ấy bèn mách ngay người cai cùng đi với mình, tức thì người cai báo người phu cứ đứng canh ở đó, rồi lẫn ra đàng trước bao cho chủ nhà hay. Chủ nhà chồm dậy, đèn đuốc soi khắp nơi, thành linh vào trong bếp thấy một chú kẻ trộm nằm nép im đó, cạnh suồn thấy để một cái nồi đồng với cái đĩ ểu sứ có mà nó đã thò được định mang ra. Tuổi thật quả tang, chú trộm ta đành cứ trơ mặt không tránh đằng nào được, chủ nhà bèn điệu lên sở Cẩm để xét xử.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Hội-đồng trị-sự chúng tôi nói để các ngài biết rằng, có nhiều ông hội-viên muốn bán cổ phần và có nhiều ông hội viên muốn mua cổ-phần thêm nữa. Vậy ông nào có cổ phần muốn bán xin viết giấy lại cho chúng tôi biết và gửi cả giấy cổ-phần ký tên sẵn lại mà lấy tiền :

Chúng tôi xin nhắc để các ngài biết rằng theo như điều thứ sáu hợp hội đồng, việc nhượng cổ-phần cho người ngoài thì hội đồng trị-sự có thuận mới bán được.

Chúng tôi gửi tờ thông đạt này là vì có mấy ông hội viên vì tư lợi, bất đắc chí, đem bán cổ-phần và nhiều tiếng hội « Sán-nhiên-đài » để gọi cổ-phần « mà lập nhà » hắt khác. Thật sự thì hội « Sán-nhiên-đài » trước có dự định gọi thêm cổ phần để mở mang cho thành một nhà tài thật to, nhưng mà chưa có loan báo nhất định.

Tôi thư sáu 9 Janvier 1925
GƯƠNG BẠC TÌNH (liên-hồi)

Lam bia để thế gian cười,
Phụ người chẳng bỏ khi người phụ ta.
Lối tình nhầm mắt bước qua.
Thà rằng cạnh phát họa là thoát thân.

Tôi thư bảy 10 Janvier 1925
PHẬN RỦI DUYÊN MAY

Hôm nay đu cả hội ái lạc. Từ đầu đến cuối toàn giọng hát chèo.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được rõ biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các hiệt quí ông nào mua thì gửi tiền cho bổ khỏi sự có viên gửi theo giấy mua tới trong quán không trả lời. Mua báo thì tính từ tháng hoặc năng một tháng tây trở đi cho gọn.

Agents généraux en Indochine : CH. ARIÈRE BORDEAUX (EXPÉDITIONS & Cie

Những báo riêm" Che Cock"
không bán chỉ để cho Nhôi, các
cửa hàng đều có cả. Bảng không
nên hỏi riêm biết ở phố hàng
gai số nhà 83

CÁC ÔNG NÊN ĐẾN NGAY HIỆU :
• NAM-THỊNH •
6, Rue des Cantonnais, 6
HANOI

Hàng rất mới sang — Cái mới rất khéo

Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ.
Mau mau kẻo hết hàng tốt. 2026

MUỐN BÁN :

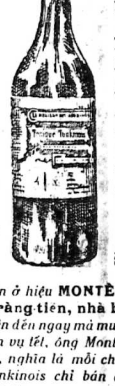
Một chiếc ô-tô hiệu Berliet, 12 mã-lực, bảy tám chỗ ngồi. Còn mới nguyên — Nhiều đồ chữa, lốp ruột mới.

Giá tiền : **1.700 $**

HỎI TẠI :
GARAGE BOBILLOT, 7, Boulevard Bobillot, Hanoi

Tết Nguyên-đán

Nay mai đã đến tết Nguyên-đán. Cha mẹ anh em sắp đến ngày được xum-họp đoàn-viên. Ta sẽ được thấy những người ta mến-yêu vì công-việc làm ăn mà xa nhà xa cửa. Người già, người trẻ, vui vẻ về cái buổi họp mặt ấy. Ai nấy tự hỏi nên mua quà gì bây giờ. Con cái thường tìm của cha mẹ thích mà tặng người. Nhưng các cụ già nuôi tuổi tác kia thì các cụ thích gì ? Ta nên làm quà các cụ những thứ các cụ thích mà lại có ích cho các cụ. Ấy người làm con ai cũng phải tự hỏi câu ấy. Nên biếu các cụ những vị làm cho các cụ thêm mạnh mẽ, thêm vui vẻ, một thứ bổ bổ các sức-vóc, một thứ uống vào ngon miệng, một thứ rượu êm-dịu, bổ mà làm cho ngon cơm. Ta tưởng thì được thứ quà như thế là hơn cả Rượu Tonique Tonkinois là một thứ rượu rất tốt, được Đại-nam Hoàng-đế đã ban khen thực là một thứ rượu nên dùng lắm.

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có máy thứ chước vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có the tin được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Rượu ấy bán ở hiệu **MONTÈS, 54, phố Tràng-tiền, nhà ba chuông.** *Nên đến ngay mà mua. Thường đến vụ tết, ông Montès bán nới giá, nghĩa là mỗi chai Tonique Tonkinois chỉ bán có* **2$00** *mà thôi.*

茶名子獅秦金

Từ khi văn-minh khai hóa đến nay, phàm vật gì cũng vậy, cứ cạnh-tranh mới có tiến-bộ, cứ so-sánh mới biết tốt-xấu, như bầu hiệu từ khi khai-thương đến nay đã trong ngót trăm năm, bất sợ nghiêm-cứu về một nghề nhỏ, không những hợp về-sinh mà thôi, lại có một thứ rượu ngâm-ngật như hoa mới sớ pha đi pha lại vẫn như thường, thì cho nên nhà thí-nghiệm và đấu-xảo ở đất Trung-bắc đã công nhận cho là chế hiện con sư-tử này là vô đẳng, mà nhà Nhà-nước mở kỳ Hội-Chợ này có đã có một người Viễn-đông là cho nên bầu-hiệu cũng gửi vào một phần để phô trương cái tài-tình chế-tạo lại gian số 26 đấy ạ, để thừa tiếp cho quí ông bà, và đặt riêng phòng bán tại Hội-Chợ gian ấy, để quí quan mua về so sánh mới biết là bầu-hiệu nói sa có vậy.

KIM-THÁI
HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.
HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
2161

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiêu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol chất : Salol và chất : Uroformine

Giá 1$ 80 một hộp

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau về thần-kinh-hệ.

Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, gầy còm.

Như thế mà dùng thứ thuốc :

Glyphogénol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.

Đàn-bà trong cái thời-kỳ cho trẻ-con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG :

Người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$20

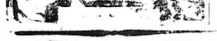
HỠI NHỮNG KẺ ĐAU XƯƠNG

Những sự đau đớn, những lúc quá tim đánh mạnh, những lúc thở hổng hộc, những lúc đau lưng, những lúc mạch-máu sưng nước tiểu-tiện đục của các người là điều tại trong máu có nhiều cặn. Còn về phần đàn-bà thì nào kinh-nguyệt không điều, nào huyết-bạch, nào nhức đầu cũng vì một cớ ấy cả. Nếu dùng thuốc

Dépuratif Richelet

rất hiệu trong những chứng ấy: chẳng những là làm cho xương cốt rắn, mà đau lưng cũng mất lại, khỏi cả các bệnh ngoài da như là hắc lào, lở và các chứng mà bệnh Giang-mai phá ra.

Thuốc này có bán ở các hàng tục-hợp to.

NGẬM MỘT HƯỞN

VALDA

TRONG MIỆNG

Thì Khỏi đau đớc giọng, Khan cổ, Khỏi nóng lạnh, sổ mũi, và lại Không ho.

Có nghẹt mũi, ho nhiều, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng hết liền.

ẤY LÀ

một thứ thuốc thần hiệu lắm

ĐỂ MÀ TRỊ

các chứng bịnh ho lao và tức ngực.

THUỐC HƯƠN

VALDA

có bán cùng trong các tiệm thuốc

Có mua thì nhớ coi trên nắp hộp có hiệu chữ

VALDA

MỚI VIỆT PHẢI

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

TỪ THAKHEK VỀ VINH

TỪ VINH ĐI THAKHEK

Tàu thủy ở Viên-tiane về tối chủ-nhật thì sáng thứ hai xe ô-tô nhỏ thơ và hành-khách ở Thakhek về xuất Vinh.

Ngày thứ tư đúng 7 giờ sáng chạy lên Nuré nghỉ; sáng thứ năm chạy lên Thakhek vừa kịp tàu thủy lên Vientiane.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bản-ty liệu xếp xe cho đủ.

Hang tây đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi

Hang ta đi. . . . . 14.00 —

Đường đi Hatĩnh và Vinh-lợi đi Nghĩa-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI,

Vinh Đồng hà, Vinh lợi Thakhek tàu là Nuré

SÁP MỒ Ba

PACHOD Frères & Cie LYON

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì nõn được, đi lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè giá lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THỌ thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp qua bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THỌ HIỆU

số 10, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 75 phố hàng Trống Nam-định

Kính cáo

TAM-TÌNH Y-TỐN

Phố hàng Giầu, số 35 — Namđịnh.

Bản hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại, khoa, chế luyện cực tinh tế chữa đủ các bệnh mới, bệnh lâu, bệnh ngày bình trọng, số càng phục cần chữa cũng được. Nội sinh khởi tổ giáo có lấy phải giá, người nghèo cũng qua không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bệnh như sau này: đàn ông mộng tinh, di tinh, lãn tinh, hoạt tinh, không tinh không để, đàn bà kinh nguyệt không điều, huyết ít, huyết đen, ra-ki bế huyết tích, khí hư, bạch đới kinh thấy ra liên miên, sinh ra trăm chứng đau bụng, đau mỏ vai niên, ho lao, cảm xuyễn, bất toại, phù thũng, phong thấp cả chứng, tối nói, sáng, thì nay rõ. Khoa huyết, tị huyết, tế lị, giá mỗi hộp 1$00, đưa mỗi mùng giá mỗi chai 0$50.

Lời giang mai

Bản hiệu chữa ra bốn chứng: tân chế bảo thọ thuốc tiêu độc, tẩu tinh, lậu huyết, chữ lâu giang mai ba chứng dùng độc ba cam giang tiêu, các bệnh không giang mai, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài, v... cả ngã mắc bệnh dùng thuốc này một chữa một người chữa ba lại sinh ra bệnh khác khi bản-hiệu chế tổ các thứ thuốc chữa các bệnh giang tiêu nhất và không hại gì đến đường sinh dục rất người đàn bà không sinh bệnh khí ho được.

Thuốc lậu giá 1$00 một chai.

Thuốc giang-tiêu 1$50 một chai.

Thuốc nội 1$00.

Ống thụt 0$50.

Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngủ nằm ra là lên nằm nằng nằng khói, mỗi tuần giá 1$00, chai mai 1$50.

Quí khách ở xa viết thư về xã bệnh mình cần gửi thuốc đến ngay gửi cách bảo đảm không sợ hỏng

TAM-TÌNH Y-TỐN

Phố hàng Giầu, số 35 — Namđịnh.

MUỐN THỬ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH SỐT RÉT RỪNG NÊN DÙNG THUỐC

QUINOFORME

hoặc ống, hoặc viên

Tại tất cả các thuốc đại Pháp toàn dùng một thứ thuốc này.

Gửi mẫu tại tất cả các nhà bào chế

Nhà chế thuốc LACROIX, 29 31, Rue Philippe de Girard — PARIS

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

(hiệu đầu nai)

Một vị độc giả có viết thư hỏi chúng tôi về cái giá trị và cách dùng thuốc Dragées Rabuteau thế nào, vì người đã nhờ thuốc Dragées Rabuteau (hiệu đầu nai) ấy mà khỏi được bệnh hao tổn tinh thần, mỏn mỏ, sức yếu, mà đã bồi bổ thành ra bệnh đau dạ dầy và đau gan nữa.

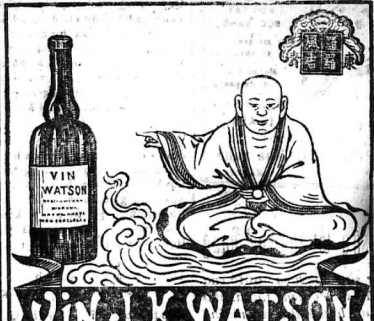
Vậy xin kể ra sau này: Thuốc Dragées Rabuteau (hiệu đầu nai) này bào chế có chất sắt là một chất rất bổ về đường khí huyết, lại có khí đạm lam (iode) để lọc cho huyết được trong sạch mà làm cho tiêu tán những bọn bẩn ra ngoài nữa. Người ta thường thấy phần nhiều người bị bệnh hư huyết, xanh xao, ưa yếu đuối, đau mỏi, đau cuống họng, có nhiều mụn mọc nổi sẩn ở mặt. Bản hiệu có gửi thư người ấy khỏi được tường này rồi ra đầu lạng.

Muốn cho khỏi lắm các thứ bệnh nên dùng độ với lọ thuốc Dragées Rabuteau (hiệu đầu nai) mới thì thuốc hay lắm, đã lâu, là một thứ thuốc có danh-tiếng bao cả.

Ở các hàng báo chí lớn đều có bán cả.

2056

Nhà Bán-đồ « TẤM-TẮM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ năm giờ sáng.

VIN J. K. WATSON

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì cái phép chế rượu ấy khảo-cứu đã lâu năm, mà cái cách chế rượu ấy lại rất là tinh-vi cẩn-thận.

Mỗi khi thân-thể cần phải dùng chất bổ thật mạnh, dùng rượu ấy tất là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.

huyết suy, bệnh cần suy, bệnh ghịp, bệnh ngã nước, v. v.

Một cốc li-cơ. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.

HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE

59, Phố Paul-Bert. — HANOI

Hỏi mua một lọ con làm mẫu 0$10

KÍNH TẶNG

Hiệu thuốc L. BLANC ta vẫn gọi là hiệu LẠP-LANG, ở phố Tràng-tiền, số nhà 31, Hanoi có lời bố-cáo rằng: Kể từ rằm cho đến 30 tháng chạp ta (từ 9 đến 24 Janvier 1925) ông bà nào mua thuốc của bản-hiệu từ hai đồng bạc trở lên bản hiệu xin kính tặng một chai rượu bổ « Œnokola Coca » để dùng uống tết. Thứ rượu này rất ngon và rất bổ cho người bản xứ. Vậy xin mời các ngài lại mua mà lấy thưởng.

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul Bert, phố Đồng Khánh và phố Rollandes

HANOI

KHĂN QUÀNG CỔ nửa len, sắc bleu marine có tua, giá. . .		7 fr. 25
KHĂN QUÀNG CỔ toàn len sắc trắng dài 1 m 80 có tua, giá.		20 fr. 00
TẤT VẢI toàn sắc.	Một đôi giá :	3 fr. 00
TẤT VẢI mắt nhỏ, gót dày, đen và các sắc.	»	8 fr. 50
TẤT LEN đường mắt nhỏ sắc đen	»	16 fr. 00
TẤT PHIN THEU, gót và mũi dày, đủ các sắc.	»	22 fr. 00
BAO TAY dan bằng sợi, cổ tay sắc nâu và sám.	»	2 fr. 75
BAO TAY dan bằng len	»	6 fr. 95
NỊT TẤT Bodton Garter giây bằng cao-xu bọc tơ.	»	10 fr. 00
MỘT LÔ các thứ giây, da boxcalf và chevreau.		70 fr. 00
MŨ THÂM trong lót tơ, giây buộc bằng gin đẹp lắm, giá. . .		30 fr. 00
Ô VIỀN, cán sắt gọng thép bền lắm, giá		25 fr. 00
ÁO TƠI DẠ kiểu mới hay là có giây buộc, giá. . 50 fr. 175 fr.		250 fr. 00

BOITE POSTALE N° 40

TÉLÉPHONE N° 126 — Adr. Tél. MAG ARÉUNIS

ATOPHAN-CRUET

THUỐC ATOPHAN CRUET

TRỪ CÁC BỆNH ĐAU LẮT LÉO VÀ GÂN CỐT

THUỐC PHÁP — PHÁP QUỐC BÀO CHẾ

500.000 quan

VỚI SỐ QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Thực là một cách đặt lãi chắc nhất và lợi nhất

Mỗi năm số tiền các lô có hơn ba triệu quan

CÁC LÔ NHƯ SAU NÀY :

126 lô	800.000 quan	253 lô.	8.000 quan
127 lô	250.000 —	1.266 lô.	5.000 —
253 lô	100.000 —	12.660 lô.	1.000 —
263 lô	10.000 —	1.737.692 lô.	400 —

Có vé được dự các cuộc rút số mãi cho đến khi số vé của mình trúng thì thôi

Mỗi tấm vé số 4 nhân được một cái số các số trúng số, mà không phải giả tiền. Mỗi lô có hai nhiều tấm được thì hết. Các số giao cho người nào cùng với các vé trúng cử, người mua vé lấy nhận được xem cũng được, đúng như bên luật tiếng ngày 12 Mars 1909. Bản luật ấy giữ bởi một phần đưa bản giao mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự các cuộc rút số, thì gởi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)